

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 144/2011-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., P., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom Mgr. R. T., PhD., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. b) a e), čl. 5 ods. 4, čl. 6 ods. 3, písm. c) a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Nemocnice pre obvinených a odsúdených v T., postupom a rozhodnutím Okresnej prokuratúry T. sp. zn. 3 Pn 579/2010 a Krajskej prokuratúry v T. sp. zn. 3 Kn 153/2010 a takto

rozhodol:

Sťažnosť M. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2011 doručená sťažnosť M. M., P., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietania porušovania jeho základných práv podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práv podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. b) a c), čl. 5 ods. 4, čl. 6 ods. 3 písm. c) a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Nemocnice pre obvinených a odsúdených v T. (ďalej aj „nemocnica“), postupom a rozhodnutím Okresnej prokuratúry T. (ďalej aj „okresná prokuratúra“) sp. zn. 3 Pn 579/2010 a Krajskej prokuratúry v T. (ďalej aj „krajská prokuratúra“) sp. zn. 3 Kn 153/2010.

Zo sťažnosti vyplýva:

«Uznesením vyšetrovateľa Oddelenia vyšetrovania v T. Odboru Západ Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ z 13.07.2009 ČVS: PPZ-112/BOK-Z-2008 mi bolo vznesené obvinenie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

V predmetnej trestnej veci som bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Považskej Bystrici JUDr. M. Č. sp. zn. 0 Tp 16/2010 z 03.04.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 15.04.2010 sp. zn. 23 Tpo 12/2010 vzatý do väzby s tým, že väzba sa začína dňa 01.04.2010 o 19.10 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby MS Ž. ...

Vyšetrovateľ PZ v neväzobnej trestnej veci podaním z 11.08.2010 požiadal Okresnú prokuratúru v P. (ďalej aj ako „okresná prokuratúra P.“) o súhlas s mojím preeskortovaním do Nemocnice pre obvinených a odsúdených v T. (ďalej aj ako „Nemocnica“), s čím okresná prokuratúra P. dňa 11.08.2010 vyslovila súhlas (ďalej aj ako „súhlas okresnej prokuratúry P. z 11.08.2010“).

Následne som bol dňa 17.08.2010 preeskortovaný do Nemocnice, kde som bol držaný až do 05.10.2010.

Podnetom zo dňa 14.09.2010 som sa na Okresnej prokuratúre T. (ďalej aj ako „okresná prokuratúra T.“) domáhal preskúmania zákonnosti môjho umiestnenia v Nemocnici, poukazoval som na porušovanie zákona o väzbe, na ponižujúce zaobchádzanie v Nemocnici, krátenie môjho práva na obhajobu a žiadal som o vykonanie nápravy

a premiestnenie späť do ÚVV B.. Ďalším podnetom zo dňa 22.09.2010 som sa na okresnej prokuratúre T. v bode 1/ domáhal nápravy pre porušenie zákona v súvislosti s postupom Nemocnice pri doručovaní písomností a v bode 2/ som poukazoval na nezákonnosť postupu Nemocnice, keď táto neumožnila moje predvedenie k úkonu pred sudcu pre prípravné konanie na výsluch v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu (ďalej ako „podnet zo 14.09.2010 a 22.09.2010“).

Podnet zo 14.09.2010 a 22.09.2010 bol vybavený prokurátorom okresnej prokuratúry T. vyrozmenním sp. zn. 3 Pn 579/10-5 z 11.10.2010 (ďalej aj ako „vybavenie podnetu zo 14.09.2010 a 22.09.2010“).

Vybavenie podnetu zo 14.09.2010 a 22.09.2010 som opakovaným podnetom zo dňa 20.10.2010 napadol na Krajskej prokuratúre T. (ďalej aj ako „krajská prokuratúra T.“), pričom som poukazoval na arbitrárnosť záverov vybavenia podnetov zo 14.09.2010 a 22.09.2010, opätovne som rozvádzal porušenia zákona o výkone väzby, neoprávnené zasahovanie do môjho práva na súkromie a dožadoval som sa vybavenia môjho opakovaného podnetu z 20.10.2010 príslušnou krajskou prokurátorkou podľa § 54 ods. 2 písm. c) zákona č 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „opakovaný podnet z 20.10.2010“).

Opakovaný podnet z 20.10.2010 bol vybavený prokurátorkou krajskej prokuratúry T. upovedomením sp. zn. 3 Kn 153/10 zo 16.12.2010, pričom na väčšiu časť právnej argumentácie v opakovanom podnete z 20.10.2010 nebolo nijakým spôsobom reagované (ďalej aj ako „vybavenie opakovaného podnetu z 20.10.2010“). ...

Zákon o výkone väzby vyžaduje na premiestnenie obvineného písomný príkaz prokurátora (v prípravnom konaní), pričom sa má pochopiteľne na mysli písomný príkaz vydaný vo väzobnej veci.

Ak prokurátorka krajskej prokuratúry T. vo vybavení opakovaného podnetu z 20.10.2010 uvádza: „Uvedený postup prokurátora aj napriek Vaším výhradám (neboli ste premiestnený na písomný príkaz prokurátora) považujem za zákonný, išlo iba o formu úkonu, avšak iba obsah bol podstatný.“, takýto záver považujem za arbitrárny a zasahujúci do princípov právnej istoty.

Takýto výklad zákona považujem za ústavne nekonformný a neakceptovateľný. Štátne orgány môžu konať len na základe zákona a tento nemôžu nahrádzať úvahami, ako to v predmetnej veci urobila prokurátorka krajskej prokuratúry T. ...

K pozbaveniu mojej slobody držaním v Nemocnici od 17.08.2010 do 05.10.2010 nedošlo v súlade s konaním ustanoveným zákonom a na základe písomného príkazu prokurátora na moje premiestnenie z ÚVV B. do Nemocnice, čím Nemocnica porušila moje právo na zákonné pozbavenie osobnej slobody a právo na inú právnu ochranu podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nevyvodením príslušných opatrení na nápravu na základe podnetu zo 14.09.2010 a 22.09.2010 a opakovaného podnetu z 20.10.2010 uvedené práva porušila aj Okresná prokuratúra T. a Krajská prokuratúra T.

Na základe nezákonného premiestnenia z ÚVV B. do Nemocnice dňa 17.08.2010 a držania v nej do 05.10.2010, museli za mnou obhajcovia dochádzať podstatne ďalej ako do ÚVV B., čím sa značne navyšovali moje finančné náklady na obhajobu a z tohto dôvodu som si nemohol dovoliť návštevy mojich obhajcov v rozsahu potrebnom pre výkon mojej obhajoby, čím došlo zároveň ku kráteniu môjho práva na obhajobu. ...

Vzhľadom na uvedené Nemocnica mojim držaním od 17.08.2010 do 05.10.2010 a neumožnením mojej eskorty pred sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Považskej Bystrici vo veci sp. zn. 0 Tp 48/2010 porušila moje právo na obhajobu a na inú právnu ochranu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nevyvodením príslušných opatrení na nápravu na základe podnetov zo 14.09.2010 a 22.09.2010 a opakovaného podnetu z 20.10.2010 uvedené práva porušila aj Okresná prokuratúra T. a Krajská prokuratúra T. ...

Nemocnica pochybila jednak tým, že písomnosť do vlastných rúk, s doručenkou, doručenú faxom od orgánu činného v trestnom konaní prevzala a túto mi následne doručovala, pričom Trestný poriadok neumožňuje doručovanie písomností faxom, a ďalej pochybila v tom, že túto spornú písomnosť mi doručovala mimo času stanoveného zákonom (zákon o výkone väzby, Poriadok výkonu väzby), čím bolo porušené moje právo na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nevyvodením príslušných opatrení na nápravu na základe podnetov zo 14.09.2010 a 22.09.2010 a opakovaného podnetu z 20.10.2010, uvedené právo porušila aj Okresná prokuratúra T. a Krajská prokuratúra T.

Vzhľadom na právnu argumentáciu podnetov zo 14.09.2010 a 22.09.2010 považujem ich vybavenie Okresnou prokuratúrou v T. za nedostatočné, arbitrárne a nepreskúmateľné, najmä vo vzťahu k doručovaniu písomností do vlastných rúk faxom zo strany Nemocnice, k čomu nebolo zaujaté žiadne relevantné stanovisko. Krajská prokuratúra T. absolútne nijakým spôsobom nereagovala na príslušnosť krajskej prokurátorky na vybavenie opakovaného podnetu z 20.10.2010, na smernicu GR ZVJS o obmieňaní púšťaných rozhlasových staníc, na skladovanie mojich potravín v Nemocnici v rozpore so zákonom o potravinách, na vybavenie cely kamerovým systémom a jej monitorovanie, čo mi nebolo oznámené, nijakým spôsobom nereagovala na argument, že podľa Trestného poriadku nemožno písomnosti do vlastných rúk doručovať faxom, na nezaevidovanie tejto spornej písomnosti v osobnej karte obvineného a ani na namietané neoprávnené zasahovanie do práva na súkromie. ...

Opakovaný podnet z 20.10.2010 mal byť vybavený príslušnou krajskou prokurátorkou v súlade s ustanovením § 54 ods. 2 písm. c) zákona č. 153/2001 Z.z.. Jeho vybavením nepríslušnou prokurátorkou Krajská prokuratúra T. porušila moje právo na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. ...

Účelom môjho držania v Nemocnici bolo pozorovanie pre účely vypracovania znaleckého posudku o mojom duševnom stave v neväzobnej trestnej veci.

Netrpel som žiadnym ochorením a neužíval som žiadne lieky, teda môj zdravotný stav bol v poriadku. Môj zdravotný stav nevyžadoval žiadne obmedzenie práv obvineného vo výkone väzby a na rozdiel od ostatných obvinených, resp. odsúdených umiestnených v Nemocnici, ja som nebol pacient a nebol som hospitalizovaný. Z uvedených dôvodov neexistoval legitímny dôvod na krátenie mojich práv vyplývajúcich zo zákona o výkone väzby a z Poriadku výkonu väzby.

Mám za to, že moje právo na inú právnu ochranu, právo na súkromie a právo nebyť podrobený krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu bolo zo strany Nemocnice porušené nasledovným:

- bol som umiestnený na cele s duševne chorými osobami stíhanými pre trestné činy uvedené v § 47 ods. 2 Trestného zákona, teda v rozpore s § 7 ods. 2 písm. d) zákona o výkone väzby,

- bol som umiestnený na cele, ktorá nebola vybavená oddeleným hygienickým zariadením, teda v rozpore s § 12 ods. 3 zákona o výkone väzby,

- bol som obmedzený na záujmovej a športovej činnosti, teda v rozpore s § 26 ods. 3 zákona o výkone väzby,

- bol som umiestnený na cele vybavenej kamerovým systémom (vid' vybavenie podnetu zo 14.09.2010 a 22.09.2010), bez splnenia podmienok predpokladaných zákonom v § 62 ods. 1 zákona o výkone väzby, a toto vybavenie celý kamerovým systémom (sústavne monitorované) mi nebolo podľa § 62 ods. 2 zákona o výkone väzby oznámené, čím došlo k závažnému zásahu do môjho práva na súkromie,

- bola mi odobratá vlastná káva a čaj a aj napriek skutočnosti, že som sa opakovane dožadoval pitia kávy kvôli únave, toto mi v rozpore s § 14 ods. 6 Poriadku výkonu väzby umožnené nebolo,

- odobratie kávy a čaju je v rozpore s § 17 zákona o výkone väzby, nakoľko išlo o potraviny zakúpené v predajni zriadenej v ÚVV B., a tieto v rozpore so zákonom odobraté potraviny boli skladované v sklade s oblečením a v rozpore so zákonom o potravinách.»

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nálež:

„1. Nemocnica pre obvinených a odsúdených v T. porušila právo sťažovateľa na zákonné pozbavenie osobnej slobody podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. b), e) a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na inú právnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na súkromie podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na ľudskú dôstojnosť a nebyť podrobený krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa čl. 16 ods. 2 a čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresná prokuratúra T. v konaní sp. zn. 3 Pn 579/10 porušila právo sťažovateľa na zákonné pozbavenie osobnej slobody podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. b), e) a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd, právo na inú právnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na súkromie podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na ľudskú dôstojnosť a nebyť podrobený krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa čl. 16 ods. 2 a čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Krajská prokuratúra T. v konaní sp. zn. 3 Kn 153/10 porušila právo sťažovateľa na zákonné pozbavenie osobnej slobody podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. b), e) a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na inú právnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na súkromie podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na ľudskú dôstojnosť a nebyť podrobený krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa čl. 16 ods. 2 a čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi ako primerané finančné zadostučinenie peňažnú sumu vo výške 5.000,- Eur, ktorú mu je povinná zaplatiť Nemocnica pre obvinených a odsúdených v T., peňažnú sumu vo výške 5.000,-Eur, ktorú mu je povinná zaplatiť Okresná prokuratúra v T., a peňažnú sumu vo výške 10.000,- Eur, ktorú mu je povinná zaplatiť Krajská prokuratúra T., to všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Nemocnica pre obvinených a odsúdených v T., Okresná prokuratúra T. a Krajská prokuratúra T. sú povinné spoločne a nerozdielne uhradiť trovy konania k rukám advokáta Mgr. R. T., PhD., B., do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných opráv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti boli sťažovateľom namietané označené porušenia jeho práv a slobôd Nemocnicou pre obvinených a odsúdených v T., Okresnou prokuratúrou T. v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Pn 579/2010 a Krajskou prokuratúrou v T. v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 153/2010.

A. Postup Nemocnice pre obvinených a odsúdených v T. a Okresnej prokuratúry T. v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Pn 579/2010

Z druhého oddielu druhej časti zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) vyplýva, že prokurátor vykonáva aj dozor nad všetkými zariadeniami, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody alebo osoby, ktorých osobná sloboda je obmedzená.

Okresný prokurátor v danom prípade teda vykonával aj dozor nad výkonom zdravotnej starostlivosti Nemocnice pre obvinených a odsúdených v T., v ktorej bol sťažovateľ (§ 18 ods. 1 zákona o prokuratúre). Z toho vyplývalo, že všetky podnety, námety alebo sťažnosti na podmienky a zaobchádzanie, ako aj starostlivosti pri liečbe vybavoval príslušný prokurátor, ktorým v tomto prípade bol okresný prokurátor v T. (ďalej len „okresný prokurátor“). Z príloh spisu a vyjadrení sťažovateľa bolo zrejmé, že na nemocnicu sa sťažovateľ sťažoval na okresnej prokuratúre, ktorá jeho podnet vybavila. Podnety okresná prokuratúra vybavila v jeho neprospech, a to prípisom č. k 3 Pn 579/10-5 z 11. októbra 2010.

Pretože sťažovateľ nebol spokojný so spôsobom vybavenia jeho sťažnosti, podal podnet na preskúmanie zákonnosti okresného prokurátora na krajskej prokuratúre. Táto 16. decembra 2010 prípisom č. k 3 Kn 153/10-14 sťažnosti nevyhovela.

Vzhľadom na princíp subsidiarity („ak ... nerozhoduje iný súd“), ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorej je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľom označeného základného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd jeho sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Ústavný súd poznamenáva, že tieto ustanovenia sa vzťahujú aj na postup a rozhodovanie orgánov prokuratúry v plnom rozsahu.

Podľa názoru ústavného súdu mal sťažovateľ možnosť domáhať sa preskúmania sťažnosťou pred ústavným súdom napadnutého konania nemocnice a okresnej prokuratúry, ktorý mu zákon poskytuje na ochranu jeho práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a na použitie ktorého bol sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Týmto osobitným

predpisom bol zákon o prokuratúre, ktorý sťažovateľ aj využil. Sťažovateľ sa tak domohol účinnej ochrany ním označeného základného práva proti nemocnici na príslušnej okresnej prokuratúre a proti postupu okresnej prokuratúry na príslušnej krajskej prokuratúre. Právomoc orgánov prokuratúry rozhodnúť o postupe uvedených orgánov teda v tomto prípade (vzhľadom na princíp subsidiarity) vylučuje právomoc ústavného súdu, a preto ústavný súd uvedenú časť sťažnosti, ktorou namietal porušenie svojich základných práv a slobôd napadnutým postupom nemocnice a okresnej prokuratúry pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Nad rámec uvedeného ústavný súd pripomína, že „nemocnica“, tak ako ju označil sťažovateľ, nie je orgánom verejnej moci. Aj z toho dôvodu nie je možné napadnúť sťažnosťou na ústavný súd „nemocnicu“.

B. Namietaný postup a spôsob vybavenia opakovaných podnetov Krajskou prokuratúrou v T. v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 153/10 a prípisom zo 16. decembra 2010

Z odôvodnenia prípisu krajskej prokuratúry vyplýva:

„S odôvodnením vybavenia Vášho podnetu zo dňa 20. 10. 2010 prokurátorom Okresnej prokuratúry T. dňa 14. 10. 2010 sa stotožňujem a v podrobnostiach naň v plnom rozsahu odkazujem.

Skúmanie Vášho duševného stavu pozorovaním v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v T. bolo nariadené podľa § 148 odsek 3 Trestného poriadku uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu zo dňa 25. 05. 2010 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tost 21/2010 zo dňa 27. 07. 2010.

Prokurátor Okresnej prokuratúry P. dňa 11. 08. 2010 ako dozorový prokurátor vo Vašej trestnej veci, v ktorej ste boli vo väzbe pod sp. zn. Pv 1174/07 ako na to oprávnený prokurátor vydal súhlas s Vaším premiestnením z Ústavu na výkon väzby B. do Nemocnice pre obvinených a odsúdených T., ktorý vlastnoručne podpísal a opečiatkoval guľatou pečiatkou Okresnej prokuratúry P.

Uvedený postup prokurátora aj napriek Vaším výhradám (neboli ste premiestnený na písomný príkaz prokurátora) považujem za zákonný, išlo iba o formu úkonu, avšak iba obsah bol podstatný. O nezákonný postup pri Vašom premiestnení do iného ústavu by išlo jedine v prípade, ak by ste boli premiestnený bez vedomosti dozorujúceho prokurátora.

K podmienkam výkonu väzby v nemocnici pre obvinených a odsúdených, ústavu na výkon trestu odňatia slobody je potrebné uviesť, že zákon o výkone väzby č. 127/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 221/2006 je v § 61 odsek 2 a vo vyhláske MS SR č. 361/2008 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláska MS SR č. 437/2006 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu väzby je uvedené, že ustanovenia tohto zákona sa na obvinených umiestnených v nemocnici, zdravotníckom zariadení v ústave alebo v inom zdravotníckom zariadení uplatňujú primerane podľa zdravotného stavu obvineného, odporúčania lekára a prostredia, v ktorom sa obvinený nachádza.

Z uvedeného vyplýva, ako konštatoval prokurátor okresnej prokuratúry, podstatne odlišný režim od režimu obvinených v ostatných ústavoch na výkon väzby. To sa týka umiestňovania obvinených do izieb, hygienického vybavenia izieb, používania elektrických spotrebičov na uvedenom oddelení, teplej vody na zaliatie kávy alebo čaju, na uvedenom oddelení sa podával čaj už hotový, z uvedeného dôvodu Vám boli Váš čaj a káva odobraté ako nepovolené veci.

Nie je pravdou Vaše tvrdenie, že prokurátor okresnej prokuratúry skonštatoval, že ste boli umiestnený na cele v rozpore so zákonom, s obvineným, ktorý tam byť nemal, ba práve naopak, do uvedenej cely ste boli umiestnený v zmysle odporúčania primára psychiatrického oddelenia, ktorého na takýto postup oprávňoval zákon v citovanom ustanovení § 61 odsek 2. Čo sa týka púšťania rozhlasovej stanice Slovensko 1, je len na rozhodnutí obvinených, či ju budú počúvať alebo nie, nakoľko obvinený na cele má možnosť stanicu zapnúť alebo vypnúť.

K námietke ohľadne doručovania písomností a k Vášmu komentáru, že bachar sa neprizná k tomu, že niečo zabudol, je potrebné uviesť, že príslušník ústavu Vám mohol písomnosť doručiť aj v inú hodinu, ako si myslíte, napríklad z dôvodu pracovnej zaťaženia.

V čase Vášho pobytu na psychiatrickom oddelení Nemocnice pre obvinených a odsúdených v T. ste boli povinný dodržiavať režim na tomto oddelení tak ako ostatní

obvinení a ktorý je v súlade so zákonom o výkone väzby, pričom ani zo strany medzinárodných organizácií napr. pri návšteve CPT neboli zaznamenané žiadne výhrady.“

Z odôvodnenia citovaného predpisu krajskej prokuratúry vyplýva, že ten sa zaoberal všetkými námietkami uvádzanými sťažovateľom. Tento prípis preto nemožno považovať za odpoveď, ktorá by bola formálna alebo arbitrárna, keď ju treba vidieť aj vo vzájomných súvislostiach. Krajská prokuratúra teda neporušila označené základné právo sťažovateľa nesprávnou a svojvoľnou aplikáciou príslušného právneho predpisu. Skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s právnym názorom krajskej prokuratúry, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor krajskej prokuratúry svojím vlastným. V konečnom dôsledku ústavný súd nie je opravným súdom právnych názorov krajskej prokuratúry. Ingerencia ústavného súdu do výkonu tejto právomoci krajskej prokuratúry je opodstatnená len v prípade jeho nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou. Aj keby ústavný súd nesúhlasil s interpretáciou zákonov krajskej prokuratúry, v zmysle citovanej judikatúry by mohol nahradiť napadnutý právny názor krajskej prokuratúry iba v prípade, ak by ten bol svojvoľný, zjavne neodôvodnený, resp. ústavne nekonformný. Podľa názoru ústavného súdu predmetný právny výklad krajskej prokuratúry takého nedostatky nevykazuje.

Obsahom základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že napadnuté rozhodnutie bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež konštatoval, že postup vychádzajúci z konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy nemožno hodnotiť ako nezákonný (I. ÚS 8/97, I. ÚS 6/97).

Podľa názoru ústavného súdu tiež skutočnosť, že krajská prokuratúra má na predmetnú problematiku odlišný právny názor ako sťažovateľ, nemôže zakladať porušenie označených článkov ústavy a dohovoru. Bolo vecou uváženia krajskej prokuratúry, či podnetu sťažovateľa vyhovie, alebo nie. Preto negatívne stanovisko nemožno považovať ani za arbitrárne, ale ani za zjavne neodôvodnené (II. ÚS 267/2010).

Ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým postupom krajskej prokuratúry a namietaným porušením základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, a preto sťažnosť odmietol po jej predbežnom prerokovaní pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011